

sub clarobscur

Vasile Andreica

sub clarobscur de lună o aştept
ne-am dat întâlnire din prima clipă a mea
ochii ei mă urmăreau de dincolo de ceaţă
ea înota prin marea primordială
aşa c-o aştept
ştiu că nu poate întârzia mult
au fost zile când i-am fixat privirea
i-am simţit îmbrăţişarea ascunsă
de dinăuntru braţelor tuturor femeilor mele
curgea prin Dunăre ca o cerneală sepia
se bălăcea în mare ținând valurile pe loc
şi în fiecare noapte îmi atingea ochii închişi
dar acum o aştept
ca s-o cunosc întreagă
neascunsă
cu manierele ei de coţofană hoată
stăpâna tăcerilor care umplu muzica
liniştind orice patimă posibilă
erau zile când credeam că mă va strivi
încât n-o să rămână nimic din mine
că-mi va suga toată vloga spre gloria ei eternă
sau mă va sufoca de tot c-o sărutare
dar nu e aşa
şi-o aştept
ca atunci când ne vom vedea
s-o las să mă atotcuprindă
să-mi soarbă fiecare celulă de-o vrea
să-i fiu de bine şi sănătate
să-i fiu de toate
căci m-am născut ca şi voi toţi doar pentru ea
îmbătătoarea
străbătătoarea
fermecătoarea
ferecătoarea
în haina neagră ce-i lasă trupul fără de trup spre ghicire
spre pipăire
spre mângâiere
apropriere
magneticul şi-ncinsul ei trup temporar
pe care-l aştept
căci lumea n-are habar cât de blândă
de lină
de fină

POEZII ONLINE

poate să fie de-o primești ca regină
de nu te zbați și nu cârtești
de-o iubești

cât despre coasă
cui îi pasă?
oricum a zis c-o lasă acasă